

§ 22.

Værker, der i Forfatterens Levetid offentliggøres anonymt eller pseudonymt, samt Værker, hvortil videnskabelige Institutioner eller Selskaber i Henhold til § 3 erhverver samme Ret som Forfattere, nyder Beskyttelse mod uberettiget Gengivelse i 50 Aar fra Udløbet af det Aar, i hvilket de først offentliggjordes.

Dog skal for anonyme og pseudonyme Værker det fulde i § 21 hjemlede Værn indtræde, naar Forfatteren forinden Udløbet af hine 50 Aar navngiver sig selv eller af en dertil berettiget navngives enten paa en ny Udgave eller ved en Erklæring, der bekendtgøres efter de for Proklamata foreskrevne Regler.

Saadan Navngivelse kan efter Forfatterens Død med Retsvirkning kun foretages af den, hvem Retten til at tage Bestemmelse om Værkets første Offentliggørelse i Henhold til § 6, 2det Stykke, tilkommer, eller hvor ingen saadan findes, af samtlige Arvinger i Forening.

§ 23.

Naar de i § 22, 1ste Stykke, nævnte Værker udgives i flere Afdelinger, men ved deres indbyrdes Sammenhæng danner et Hele, skal Fristen af 50 Aar regnes fra Udløbet af det Aar, da den sidste Afdeling først blev udgivet, medmindre der mellem Udgivelsen af de enkelte Afdelinger er forløbet et Tidsrum af over 3 Aar, i hvilket Fald Fristen for de tidligere udkomne Afdelinger regnes fra Udløbet af det Aar, da den sidste af dem udkom.

Andet Afsnit.

Om Kunstnerretten.

§ 24.

En Kunstner har med de af denne Lov følgende Indskrænkninger udelukkende Ret til at offentliggøre sit originale Kunstværk, herunder indbefattet Bygningsværker — eller Dele af dette —, samt Gengivelser deraf.

Ej heller maa nogen uden Kunstnerens Samtykke til nogen Bygning benytte hans originale Bygningstegninger eller de Tegninger, Modeller m. m., som er udført efter dem.

Til Kunstværker efter denne Lov regnes ogsaa originale kunstneriske Arbejder, bestemt til Forbilleder for Kunstindustri eller Kunsthaandværk, samt de paa Grundlag af saadanne frembragte Genstande, hvad enten disse fremstilles enkeltvis eller i større Mængde.

Retten efter nærværende Lov gælder enhver Art af Gengivelse, saavel den, der forudsætter en mellemkommende kunstnerisk Virksomhed, som den, der sker ad rent mekanisk eller kemisk Vej, og hvad enten Gengivelsen foretages i rent kunstnerisk Øjemed eller i industrielt Øjemed eller for at tjene til praktisk Brug.

§ 25.

Den, som lovligt har gengivet et originalt Kunstværk i en anden Kunstform, har for denne sin Gengivelses Vedkommende samme Ret som Frembringeren af et originalt Kunstværk.

Paa Gengivelsen af et Kunstværk maa Kunstnerens Signatur ikke anbringes paa en saadan Maade, at der deraf kan opstaa Forveksling mellem Original og Kopi.